

Festivals de cinema, una espècie a protegir

En els darrers temps alguns han qüestionat l'excessiva proliferació de festivals de cinema que hi ha hagut a les nostres comarques. Aquestes crítiques, en molts casos desproporcionades, són fruit de la manca d'anàlisi a l'hora de valorar uns esdeveniments culturals que han suposat un element compensatori clau en el món del cinema actual. Els festivals ofereixen al creador uns espais on poder mostrar una obra que difícilment serà distribuïda, i permeten a l'espectador veure uns materials invisibles en els circuits convencionals de distribució. Tot, revestit d'una patina d'excepcionalitat que ens permet veure aquelles obres en un entorn i unes circumstàncies que mai no trobarem davant l'ordinador, l'altra gran pantalla de cinema alternatiu.

A Girona tenim, ara com ara, moltes petites píncoles en forma de festival o mostra que han configurat una molt bona oferta per a aquells que volen altres formes de fer cinema. Darreument, el Festicurts de Figueres, el Festival de Curtmetratges de Celrà, la Mostra de Cinema Africà de Salt o el Femcort de Banyoles han tancat portes esperant temps millors, però d'altres com el Festi.dok, l'Acocollona't o el Somcort s'han incorporat a la trama i han compensat aquestes pèrdues.

La importància del naixement de nous festivals és molt transcendental per a unes comarques que no disposen d'un gran festival de cinema però que compensen aquesta mancança amb petites iniciatives arreu del territori.

Girona Connection!

Darrerament s'han difós per Internet ficcions serials gironines, com les Cròniques Drakonianes de Cesc Martinell i Mireia Blasco. Una altra iniciativa s'està rodant a Girona aquests mesos, la websèrie policíaca *Scaletti: Girona Connection*. Protagonitzada per Rubén Merino i Guillem Terribas i dirigida per David Ruiz, *Scaletti* és un homenatge en clau humorística a les grans pel·lícules de cinema negre dels 70. Esperem veure'n aviat els primers capítols. De moment podeu veure el tràiler a Youtube.

En temps difícils —i més per a la cultura— com els que ens toca viure cal entre tots intentar preservar aquest entramat de festivals i mostres per poder continuar realitzant aquesta tasca de difusió dels nous talents cinematogràfics com els que darrerament tenim la sort de gaudir des de Girona. Necessitem, doncs, que institucions, premsa i espectadors donin suport a aquestes alternatives per no deixar perdre una feina de molts anys que s'ha anat consolidant a poc a poc però que encara té els fonaments una mica dèbils. També s'ha d'exigir als programadors que treballin amb rigor, que programin en base a uns criteris clars, que facin prevaler el cinema enfront de la vida cinematogràfica que l'envolta i que transformin els festivals no només en una successiva projecció de llargmetratges o curtmetratges amanits amb gales d'inauguració i clausura, sinó en un debat col·lectiu a l'entorn del cinema que hi impliqui els directors, els espectadors i també la indústria i la crítica, un debat que ens enriqueixi i, per què no, que ens faci a tots una mica més feliços.